

tage, saa at virkelig de jydsk Interesser kunde gøres gældende herovre. Jeg maa endvidere sige, at jeg er paa det Punkt gaaet med til at slutte mig helt ud til Fler-tallets Indstilling for ikke der at gøre nogen Separatindstilling, ihvorvel jeg som Syde maafe kunde være fristet til at gøre det. Udover dette vil jeg rigtig nok sige, ser jeg imidlertid ikke meget jydsk i det hele. Jeg kan nok se noget aarhusiansk deri. Som meget nær knyttet til Aarhus vil ogsaa jeg naturligvis nødig, at saa godt lønede Embedsmænd som Maskinchefen, Banechefen og Trafikchefen skulde flytte bort fra Aarhus og ikke komme til at fortære deres Penge i Aarhus. Jeg kunde ønske, at Aarhus havde den Fordel, som der er ved at leje Vejligbed ud til dem, sælge Jøde, Klæder og alt muligt til dem, og selvfølgelig vil ogsaa Aarhus nødig af med dem. Det er imidlertid et specielt aarhusiansk Spørgsmaal, ikke noget jydsk Spørgsmaal. Det ærede Medlem fra Randers kan det for saa vidt være lige meget, da man jo ikke tænker paa at sende hverken Maskinchefen, Banechefen eller Trafikchefen til Randers, og han vil ikke kunne gløde sin Valgstedskommune eller de øvrige Syder med at bevare disse Folk der, og naar man skulde gaa saa langt som til Ringkøbing og Varde, tror jeg ikke, at de i og for sig vilde kunne interessere sig meget for dette Spørgsmaal. Men der er jo nogle herhen hørende Spørgsmaal, som man ogsaa kunde sige, var nærmest aarhusianske, som jeg dog vil berøre. Det er det hidtilværende Kassererkontor og Filialbogholderikontor, som have været i Aarhus; der er nogen Uengstelse for, at de skulle bort. Det er jo den ærede Ministers Mening, at Kassererkontoret i Aarhus skulde affattes, og at man i Stedet derfor skulde have en Kontrollør, saaledes som det staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, ligesom man har det ved Hovedkassen i København. Den ærede Minister vilde jo altsaa tage dette bort og lige saadan Filialbogholderikontoret, hvilket han betegnede som mindre hensigtsmæssigt. Der er de samme lokale Hensyn til Stede, som jeg omtalte ved de andre 3 Ting, og Aarhusianerne ere ganske vist med Hensyn til Baneembedsmænd blevne ikke saa lidt aare-ladte i de senere Aar. At man, efter at Aarhus havde været Hovedsædet for den jydsk-synske Forvaltning, traf 60—70 vel-lønnede Embedsmænd med Familier bort fra Aarhus til København, var selvfølgelig noget, som man der ikke saa paa med megen Glæde, og Presset fra Aarhus var saa stærkt, at vi bibeholdt en Institution, den komiterede i Aarhus, for at

lægge et Slags kølende Plaster paa Saaret, som Generaldirektøren tilføiede Aarhusianerne ved at berøve dem saa mange Familier. Denne Institution, denne komiterede i Aarhus, vil man nu berøve Forvaltningen. Disse Spørgsmaal forekomme mig imidlertid egentlig ikke at have nogen overdreven stærk jydsk Interesse, naar man ser ret derpaa. Denne komiterede tror jeg ikke, at man, naar man vil spørge rundt i de forskellige jydsk Egne, virkelig er traadt synderlig i Forhold til. Hvad Filialbogholderi- og Kassererkontoret angaar, er det et Spørgsmaal, hvorledes denne Sag bedst kan ordnes. Den jydsk Interesse er naturligvis den samme som for de øvrige Dele af Landet, nemlig den, at man let kan saa sine Penge, at de Folk, som træde i Forhold til Jærnbanen, kunne saa dem under nogenlunde rimelige Former, at de kunne saa dem udbetalte uden ret meget Omkostning, naar de have fortjent dem. Naar man kan sikre sig det, at man kan saa de Beløb, man har til Gode hos Jærnbanen, udbetalt og i det hele afvilde sine Pengere forretninger med Jærnbanerne paa den hurtigste og nemmeste Maade, saa ere Folks Interesser i den Henseende varetagne, og hvordan man egentlig ordner det Spørgsmaal, forekommer mig da at være af temmelig underordnet Natur. Derfor tror jeg egentlig, at man misforstaar, hvor det farlige for Jylland ligger ved det, som man kalder en Centralisering, idet man tror, at disse her berørte Forhold ere dem, Jærnen ligger i. Nej, jeg tror, Jærnen ligger paa andre Punkter. Jeg tror, den ligger deri, at naar man samler for meget sammen her i København og absolut vil klynge det sammen her, saa er man tilbøjelig til f. Eks. at lægge Tegninger og Overlag frem til Eftersyn alene her i København, saa at Entreprenørerne skulle rejse her til København for at se paa den Slags Ting, og det er jo da ogsaa saaledes, at de, der ere nærmest ved Bryden, kunne lettest saa noget af den. Der-ved sker det let, at jydsk Entreprenører og i det hele taget jydsk Haandværkere af forskellige Art blive udelukkede fra Konkurrence. Men det Forhold ordnes aldeles ikke ved, at man har f. Eks. et Filialbogholderi i Aarhus, eller at man har en Kasserer i Aarhus, det ordnes derved, at Ministeriet eller Generaldirektoratet stiller sig saa velvilligt som muligt til Provinserne med Hensyn til den Slags Spørgsmaal og vaager over, at København ikke bliver særlig foretrukket fremfor Provinserne. Det er en Fordring fra jydsk Side, som man med Føje kan gøre, at man siger: Vi forlange, at vi ikke blive betragtede som Stifbørn eller behandlede som